

Úvodní stránka>Finance a finanční nároky>Platební neschopnost

V oblasti občanskoprávní budou podle práva EU pokračovat probíhající řízení a řízení zahájená před koncem přechodného období. Portál e-Justice bude na základě vzájemné dohody se Spojeným královstvím uchovávat příslušné informace týkající se Spojeného království do konce roku 2024.

Platební neschopnost**Skotsko****1 Proti komu lze zahájit insolvenční řízení?**

V § 1 skotského zákona o konkurzu z roku 2016 (Bankruptcy (Scotland) Act 2016) (dále jen „**zákon z roku 2016**“) je stanoveno, že „majetek dlužníka může být zabaven“. To znamená, že insolvenční řízení může být zahájeno proti různým subjektům, které jsou v zákoně z roku 2016 definovány jako „dlužník“. Patří mezi ně například žijící dlužník, zemřelý dlužník nebo vykonavatel jeho závěti nebo osoba oprávněná k tomu, aby byla ustanovena vykonavatelem závěti zemřelého dlužníka, svěřenský fond, osobní společnost (včetně zrušené osobní společnosti), komanditní společnost (včetně zrušené komanditní společnosti) ve smyslu zákona o komanditních společnostech z roku 1907 (Limited Partnerships Act 1907), právnická společnost nebo subjekt nezapsaný v obchodním rejstříku.

Insolvenční řízení může být zahájeno rovněž proti (zapsaným či nezapsaným) společnostem v souladu s insolvenčním zákonem z roku 1986 (Insolvency Act 1986) (dále jen „**zákon z roku 1986**“).

2 Jaké jsou podmínky pro zahájení insolvenčního řízení?

Insolvenční řízení týkající se fyzických osob zahájí buď na návrh dlužníka (i v rámci postupu v případě minimálního majetku), nebo na návrh věřitele podaný u soudu Sheriff Court. Dlužník může rovněž uzavřít svěřenskou smlouvu, což je dobrovolná forma insolvenčního řízení mezi fyzickou osobou a jejími věřiteli. Insolvenční řízení může být zahájeno proti žijícímu dlužníkovi na jeho vlastní žádost, a to v případě, že:

celková výše jeho dluhů (včetně úroků) ke dni podání žádosti činí nejméně 3 000 GBP,

s ohledem na dlužníka nebylo v období pěti let, které končí dnem přede dnem podání žádosti dlužníka, vydáno rozhodnutí o platební neschopnosti,

dlužník získal poradenství ze strany finančního poradce,

dlužník vydal prohlášení o závazcích (včetně závazku zaplatit správci po vydání rozhodnutí částku stanovenou pomocí běžného finančního nástroje),

dlužník je „zjevně v platební neschopnosti“ nebo ve stanovené lhůtě obdržel osvědčení o platební neschopnosti nebo uzavřel svěřenskou smlouvu, která nepředstavuje chráněnou svěřenskou smlouvu z toho důvodu, že věřitelé vznesli proti ní námitky nebo s ní nesouhlasili,

a pro účely návrhu nesmí být dlužník „zjevně v platební neschopnosti“ pouze z toho důvodu, že uzavřel svěřenskou smlouvu nebo svým věřitelům poskytl určité oznámení.

Insolvenční řízení může být zahájeno proti žijícímu dlužníkovi na jeho vlastní žádost, avšak v rámci „postupu v případě minimálního majetku“ v případě, že platí určitá kritéria. Kritériem je toto:

pomocí běžného finančního nástroje bylo zjištěno, že dlužník nemusí poskytnout příspěvek s ohledem na svou platební neschopnost, nebo po dobu nejméně 6 měsíců, která končí dnem podání žádosti, obdržel stanovenou platbu,

celková výše pohledávek dlužníka (včetně úroků) ke dni podání žádosti činí nejméně 1 500 GBP, avšak nejvýše 17 000 GBP,

celková hodnota majetku dlužníka ke dni podání žádosti nepřekračuje 2 000 GBP,

hodnota jediného aktiva dlužníka nepřesahuje 1 000 GBP,

dlužník nevlastní pozemky,

dlužníkovi bylo vydáno osvědčení o platební neschopnosti,

v období 10 let, které končí dnem přede dnem podání žádosti dlužníka, nebylo s ohledem na dlužníka vydáno rozhodnutí o platební neschopnosti na základě žádosti podané dlužníkem v rámci postupu v případě minimálního majetku a

v období 5 let, které končí dnem přede dnem podání žádosti dlužníka, nebylo s ohledem na dlužníka vydáno rozhodnutí o platební neschopnosti na základě jiné žádosti podané dlužníkem než v rámci postupu v případě minimálního majetku, nebo na základě návrhu na vyhlášení insolvence.

Insolvenční řízení může být zahájeno proti žijícímu dlužníkovi i na návrh oprávněného věřitele (nebo oprávněných věřitelů), pokud je dlužník „zjevně v platební neschopnosti“ a oprávněný věřitel nejvýše 12 týdnů před podáním návrhu poskytl dlužníkovi balíček dokumentů obsahujících rady a informace pro dlužníky (Debt Advice and Information Package, „DAIP“). Tímto balíčkem dokumentů se rozumí balíček uvedený v § 10 odst. 5 skotského zákona o vypořádání a obstavení pohledávek z roku 2002 (Debt Arrangement and Attachment (Scotland) Act 2002) (dále jen „**zákon z roku 2002**“).

Oprávněným věřitelem (uvedeným výše) je věřitel, který je ke dni podání návrhu (nebo případně ke dni podání žádosti dlužníka) věřitelem dlužníka s ohledem na likvidní či nelikvidní pohledávky jiné než podmíněné nebo budoucí pohledávky či částky splatné podle příkazu ke konfiskaci, ať už zajištěné, nebo nezajištěné, které činí (nebo jedna takováto pohledávka činí) nejméně 3 000 GBP. Oprávněnými věřiteli se rozumějí věřitelé, kteří jsou k uvedenému datu věřiteli dlužníka s ohledem na výše uvedené pohledávky, jež celkově činí nejméně 3 000 GBP.

Jelikož součástí kritérií, která musí být splněna, aby mohl dlužník podat návrh na vyhlášení své insolvence, nebo v případě, podává-li návrh na vyhlášení insolvence dlužníka věřitel, je pojem „zjevně v platební neschopnosti“, je důležité rozumět tomu, co to znamená. Zjevná platební neschopnost je ve Skotsku zjištěna, pokud:

v Anglii nebo Walesu či Severním Irsku byl na majetek dlužníka prohlášen konkurz nebo bylo vydáno rozhodnutí o úpadku nebo

se nejedná o osobu, jejíž majetek je v současné době předmětem omezujícího opatření, byl obstaven na základě příslušné pravomoci nebo se na něj vztahuje příkaz ke konfiskaci nebo platební příkaz a která písemně oznámila svým věřitelům, že přestala splácet své dluhy v rámci běžného obchodního styku, nebo

je předmětem hlavního řízení v jiném členském státě než ve Spojeném království,

dlužník uzavřel svěřenskou smlouvu,

po doručení řádně provedeného příkazu k úhradě dluhu dlužníkovi uplyne příslušná lhůta bez zaplacení (ledaže v té době byl dlužník schopen a ochoten splácet své dluhy ve lhůtě splatnosti, nebo pokud by dlužník byl schopen a ochoten splácet tyto dluhy ve lhůtě splatnosti nebýt omezujícího opatření nebo příkazu ke konfiskaci nebo platebního příkazu vztahujícího se na majetek dlužníka),

s ohledem na jakoukoli část majetku dlužníka je vydáno rozhodnutí o platbě nebo zajištění (ledaže v té době byl dlužník schopen a ochoten splácet své dluhy ve lhůtě splatnosti, nebo pokud by dlužník byl schopen a ochoten splácet tyto dluhy ve lhůtě splatnosti nebýt omezujícího opatření nebo příkazu ke konfiskaci nebo platebního příkazu vztahujícího se na majetek dlužníka), pohledávka na základě rozhodnutí nebo dokladu o dluhu (podle definice v § 10 zákona z roku 2002) je dlužníkem splácena na základě splátkového kalendáře podle části 1 uvedeného zákona a splátkový kalendář je zrušen (ledaže v té době byl dlužník schopen a ochoten splácet své dluhy ve lhůtě splatnosti, nebo pokud by dlužník byl schopen a ochoten splácet tyto dluhy ve lhůtě splatnosti nebýt omezujícího opatření nebo příkazu ke konfiskaci nebo platebního příkazu vztahujícího se na majetek dlužníka),

věřitel dlužníka v případě likvidní pohledávky, která činí (nebo likvidních pohledávek v celkové výši) nejméně 1 500 GBP, doručil dlužníkovi prostřednictvím osobního doručení soudním úředníkem v předepsané formě žádost o zaplacení dluhu (nebo dluhů) nebo poskytnutí jistoty s ohledem na jeho (jejich) platbu, a do 3 týdnů ode dne doručení žádosti dlužník žádosti nevyhověl nebo věřiteli doporučeným dopisem sdělil, že existenci dluhu nebo okamžitou splatnost částky uplatněné věřitelem jako dluh popírá.

Insolvenční řízení proti žijícímu dlužníkovi může zahájit rovněž dočasný správce (administrator) nebo likvidátor (liquidator) členského státu ustanovený v hlavním řízení.

Správce (trustee), který jedná na základě svěřenské smlouvy, může zahájit insolvenční řízení proti žijícímu dlužníkovi pouze v případě, že dlužník nedodržel svou povinnost uloženou podle svěřenské smlouvy, kterou mohl přiměřeně splnit, nebo pokyn či požadavek, jenž mu správce přiměřeně uložil pro účely svěřenské smlouvy, nebo pokud správce ve svém návrhu uvede, že by v nejlepším zájmu věřitelů bylo vydání rozhodnutí o insolvenční.

Insolvenční řízení může být zahájeno rovněž proti zemřelému dlužníkovi na návrh oprávněného věřitele (nebo oprávněných věřitelů) zemřelého dlužníka, dočasného správce, likvidátora členského státu ustanoveného v hlavním řízení nebo správce jednajícího na základě svěřenské smlouvy. Proti zemřelému dlužníkovi lze zahájit insolvenční řízení i na návrh dlužníka, který podá vykonavatel závěti nebo osoba oprávněná k tomu, aby byla ustanovena vykonavatelem závěti.

Aby mohl dlužník uzavřít svěřenskou smlouvu, musí minimální doba splácení činit 48 měsíců, není-li sjednáno alternativní ujednání. Svěřenské smlouvy rovněž vyžadují, aby fyzická osoba po dobu platnosti smlouvy platila měsíčně stanovenou částku. Dobrovolná svěřenská smlouva však není závazná pro věřitele, který nesouhlasí s jejími podmínkami, a aby byla chráněná, musí minimální výše dluhů činit 5 000 GBP.

Platební neschopnost společnosti lze ve Skotsku řešit prostřednictvím likvidace (dobrovolné nebo na základě soudního rozhodnutí), reorganizace (dobrovolné vyrovnání ze strany společnosti (dále jen „dobrovolné vyrovnání“) nebo nucená správa) nebo konkurzní správy. Nucená správa může být využita rovněž jako likvidační řízení; nejedná se striktně o proces reorganizace.

Všichni věřitelé (soukromí nebo veřejní) se mohou obrátit na soud a požádat o likvidaci společnosti (nucená likvidace), nebo o uvalení nucené správy, a rovněž samotná společnost může rozhodnout o své likvidaci (dobrovolná likvidace, která může být buď solventní, nebo insolventní, přičemž solventnost se posuzuje podle schopnosti splatit všechny dluhy během 12 měsíců). Společnost může také podat soudu návrh na likvidaci. Rovněž státní tajemník může podat soudu návrh na likvidaci společnosti, je-li to ve veřejném zájmu. Tyto společnosti nemusí být insolventní.

Nucená likvidace může být odůvodněna tím, že společnost není schopna splácet své dluhy (platební neschopnost), přičemž tuto neschopnost dokládá nesplněná zákonná žádost o zaplacení nebo nedodržení soudního rozhodnutí. Soud může být rovněž požádán, aby nařídil likvidaci společnosti z toho důvodu, že je to oprávněné a spravedlivé. Kdykoli poté, co je soudu podán (kteroukoli stranou) návrh na nucenou likvidaci, může soud ustanovit dočasného likvidátora. Takové jmenování se zpravidla provádí za účelem ochrany majetku společnosti před zahájením likvidačního řízení. Pravomoci dočasného likvidátora jsou uvedeny v soudním rozhodnutí o jeho ustanovení.

K uvalení nucené správy musí být společnost v platební neschopnosti nebo je pravděpodobné, že se tak stane. V judikatuře je stanoveno, že výraz „pravděpodobně“ v tomto smyslu znamená, že je pravděpodobnější, že se tak stane, než nestane. Společnost nebo její ředitelé, stejně jako držitel pohyblivého zástavního práva mohou ustanovit nuceného správce (administrator) (tato jmenování se provádějí mimo soud).

Dobrovolné vyrovnání může navrhnout společnost. Nemusí být v platební neschopnosti, aby tak mohla učinit. Dobrovolné vyrovnání může navrhnout rovněž úředník v rámci likvidace nebo nucené správy (pokud již bylo zahájeno některé z těchto řízení).

Úředník může jednat, jakmile je řízení zahájeno (rozhodnutí společnosti o likvidaci; soudní rozhodnutí o nucené správě nebo likvidaci nebo podání oznámení o ustanovení nuceného správce soudu (jenž nebyl jmenován na základě soudního rozhodnutí)).

3 Jaký majetek tvoří majetkovou podstatu? Jak se nakládá s majetkem, který dlužník nabyl nebo na něj přešel po zahájení insolvenčního řízení?

Ke dni vzniku platební neschopnosti se veškerý majetek dlužníka, s určitými výjimkami, převádí na správce a tvoří součást majetkové podstaty. Majetek je svěřen správci a dlužníkovi je odejmut. Správce získává rovněž právo k majetku, který dlužník nabyl po dni zabavení, avšak před tím, než je zproštěn závazků. Majetek dlužníka nezahrnuje nárok jakožto nájemce na základě běžného nájmu ve smyslu části II skotského bytového zákona z roku 1988 (Housing (Scotland) Act 1988), nebo chráněného nájmu ve smyslu skotského zákona o pronájmu z roku 1984 (Rent (Scotland) Act 1984), s ohledem na nějž nelze na základě některého ustanovení části VIII uvedeného zákona požadovat kauci jako podmínku postoupení, nebo zajištěného nájmu ve smyslu skotského bytového zákona z roku 2001.

Majetek, který není svěřen správci, zahrnuje veškeré předměty v domácnosti, jež nelze podle § 11 odst. 1 zákona z roku 2002 zabavit, nebo předměty v domácnosti, které pro účely části 3 zákona z roku 2002 nepředstavují nepodstatné věci. Vyloučen je rovněž majetek, který dlužník spravuje pro jinou osobu. Pokud dlužník v rámci postupu v případě minimálního majetku přiměřeně potřebuje používat vozidlo, nepovažuje se za majetek vozidlo ve vlastnictví dlužníka, jehož hodnota nepřesahuje 3 000 GBP.

Svěření majetku dlužníka správci nemá vliv na hypoteční právo pronajímatele.

Je třeba připomenout, že ustanoveními týkajícími se převodu není dotčeno právo žádného zajištěného věřitele, jenž má přednost před právy správce.

Podle svěřenské smlouvy je majetek dlužníka převeden za účelem správy ve prospěch věřitelů a uhrazení dluhů, ačkoli dlužník může převést pouze majetek, který může být převeden dobrovolně. Jedná-li se o chráněnou svěřenskou smlouvu, zákon z roku 2016 obsahuje ustanovení v souvislosti s dosažením dohody ohledně nemovitého majetku dlužníka.

V případě platební neschopnosti společností je předmětem insolvenčního řízení veškerý majetek ve vlastnictví dotyčné společnosti nacházející se kdekoli na světě. Pojem „majetek“ je v právních předpisech definován velmi široce.

4 Jaké pravomoci má dlužník a jaké insolvenční správce?

Správce v případě osobní insolvence nebo svěřenské smlouvy (či jakýmkoli úředníkem) musí být kvalifikovaný insolvenční správce (insolvency practitioner). Ve Skotsku je význam pojmu „insolvenční správce“ ve smyslu zákona z roku 1986 stejný jako v Anglii a ve Walesu. Pokud ve Skotsku jedná jako správce jiná osoba než úpádkový účetní (Accountant in Bankruptcy), aniž by se jednalo o kvalifikovaného insolvenčního správce, představuje to trestný čin.

Insolvenčním správcem musí být fyzická osoba. Licence pro insolvenčního správce může vydávat pouze profesní organizace, kterou k tomu zmocní státní tajemník. K získání licence musí žadatel složit zkoušky a absolvovat určitý počet hodin praxe v oblasti insolvenční správy.

V případě osobní insolvence existuje správce, k jehož obecným funkcím patří:

převzetí, správa a prodej majetku dlužníka bez ohledu na to, zda se nachází ve Skotsku, nebo jinde, rozdělení majetkové podstaty věřitelům dlužníka podle jejich příslušných nároků, zjištění důvodů platební neschopnosti dlužníka a příslušných okolností, zjištění stavu závazků a aktiv dlužníka, vedení tzv. „sederunt book“ během výkonu funkce za účelem přesné evidence zabaveného majetku, vedení účetnictví ohledně nakládání s majetkem dlužníka, přičemž tyto účty jsou kdykoli k dispozici ke kontrole komisařům (pokud existují), věřitelům a dlužníkovi, a bez ohledu na to, zda správce dosud jedná v rámci insolvence, poskytování informací úpadečnickému účetnímu, jež jsou považovány za nezbytné, aby mohl plnit své funkce podle zákona z roku 2016.

Správce bere při výkonu svých funkcí v úvahu také doporučení, která mu poskytnou komisaři (pokud existují). Jestliže má správce oprávněné důvody se domnívat, že se v insolvenčním řízení dopustil trestného činu dlužník v souvislosti se svým majetkem, nakládání s ním nebo jednáním v rámci obchodních nebo finančních záležitostí, nebo jiná osoba než dlužník při obchodování s dlužníkem, dočasný správce nebo správce s ohledem na majetek dlužníka, jeho obchodní či finanční záležitosti, oznámí správce tuto skutečnost úpadečnickému účetnímu. Pokud má správce oprávněné důvody se domnívat, že jakékoli chování na straně dlužníka je takové povahy, že by soudce hrabství (Sheriff) schválil návrh na vydání omezujícího příkazu v rámci konkurzu, oznámí správce tuto skutečnost úpadečnickému účetnímu. Zprávy jsou naprosto důvěrné. Je-li správcem úpadečnický účetní, může požádat soudce hrabství o pokyny v souvislosti s konkrétní záležitostí v rámci insolvenčního řízení. Nejsou-li dlužník, věřitel nebo jiná dotčená osoba spokojeni s určitým úkonem, opomenutím nebo rozhodnutím správce, mohou se obrátit na soud Sheriff Court a na základě podané žádosti může soudce hrabství potvrdit, zrušit nebo změnit jakýkoli úkon či rozhodnutí správce nebo může správci vydat pokyny či přijmout usnesení, jak považuje za vhodné.

Odměna insolvenčního správce jednajícího jako úředník v případech platební neschopnosti společnosti je stanovena dohodou s věřiteli. Insolvenční správce se může obrátit na soud, pokud se domnívá, že základ odměňování stanovený věřiteli není dostatečný. Věřitelé se mohou obrátit na soud, pokud považují odměnu za nadměrnou.

5 Za jakých podmínek lze uplatnit započtení pohledávek?

Pohledávka, která vznikla před zahájením insolvenčního řízení, může být započtena proti pohledávce vůči věřiteli, která vznikla před zahájením insolvenčního řízení. Pohledávka, která vznikla po zahájení insolvenčního řízení, může být započtena proti pohledávce vzniklé po zahájení insolvenčního řízení.

6 Jaké účinky má insolvenční řízení na probíhající smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou?

Ačkoli v insolvenčním řízení týkajícím se fyzických osob zastupuje správce věřitele i dlužníka, nezastupuje dlužníka s ohledem na jeho závazky. Správce není přijetím funkce a převzetím majetku vázán vůči věřitelům dlužníka s ohledem na jakékoli další závazky či smlouvy, které pokračují po zahájení insolvenčního řízení. Správce však může se souhlasem věřitelů smlouvu přijmout. Správce bude přitom buď přímo zavazovat věřitele (nebo ty, kteří udělili povolení), nebo bude osobně vázán se zproštěním vůči věřitelům. Správce, který přijme smlouvu bez pověření věřitelů, nese osobní odpovědnost za závazky.

Správce může převzít smlouvu, pokud se má za to, že by to bylo přínosné pro správu majetku dlužníka, s výjimkou případů, kdy je přijetí vyloučeno na základě výslovných nebo implicitních podmínek smlouvy.

V některých smlouvách nemusí správce poskytnout žádné plnění a může pouze žádat o plnění ze smlouvy, jako je například inkaso. V jiných smlouvách může správce plnit povinnosti a poskytnout plnění z toho důvodu, že to bude přínosné pro majetkovou podstatu.

Jestliže správce smlouvu nepřijme, může mít druhá strana nárok na náhradu škody jako běžný věřitel v insolvenčním řízení, nikoli však v případě, že druhá strana smlouvu ukončila nebo souhlasila s jejím ukončením po zahájení insolvenčního řízení, pokud ve smlouvě neexistuje zvláštní ustanovení.

Smluvní pravomoci správce v případě osobní insolvence jsou stanoveny v § 110 zákona z roku 2016. Správce musí do 28 dnů od obdržení písemné žádosti kterékoli ze stran smlouvy uzavřené dlužníkem smlouvu přijmout, nebo její přijetí odmítnout. Lhůta 28 dnů může být prodloužena na základě žádosti podané u soudu Sheriff Court, je-li správcem úpadečnický účetní, nebo na návrh podaný úpadečnickému účetnímu, není-li správcem. Každé takové rozhodnutí o prodloužení lhůty podléhá přezkumu nebo odvolání. Je rovněž možné, aby úpadečnický účetní postoupil věc soudci hrabství za účelem vydání pokynu před přijetím rozhodnutí či provedením přezkumu. Pokud správce neodpoví písemně na žádost smluvní strany ve lhůtě 28 dnů (nebo případně v delší lhůtě), má se za to, že správce odmítl smlouvu přijmout.

Poskytování určitých dodávek (veřejné služby, komunikační služby a služby IT, které jsou považovány za „základní“) může v případě insolvence pokračovat, aniž by bylo nutné uhradit případné nedoplatky existující v době zahájení insolvenčního řízení.

V případě platební neschopnosti společností není insolvenční správce povinen plnit smlouvy uzavřené dlužnickou společností. Likvidátor může odstoupit od nerentabilní smlouvy a ukončit podíl osoby v insolvenční smlouvě nebo odpovědnost za ni (protistrana může v insolvenčním řízení požadovat náhradu za ztráty/škody způsobené v důsledku platební neschopnosti). Kromě základních dodávek mohou ostatní dodavatelé v případě platební neschopnosti smlouvu ukončit (pokud to smlouva umožňuje). Neuhrazené zboží nebo služby představují pohledávku v insolvenčním řízení.

7 Jaké účinky má insolvenční řízení na řízení zahájená jednotlivými věřiteli (s výjimkou probíhajících soudních řízení)?

V případě osobní insolvence umožňuje § 109 odst. 5 zákona z roku 2016 správci zahájit soudní řízení, hájit se nebo pokračovat v řízení týkajícím se majetku dlužníka.

Obecně platí, že pokud má někdo vůči dlužníkovi pohledávku ke dni zahájení insolvenčního řízení, uplatní ji v tomto řízení. Ačkoli nejvhodnějším způsobem určení sporné pohledávky může být soudní řízení proti dlužníkovi.

Řízení o likvidaci a nucené správě znamenají moratorium. Po zahájení nelze na společnost podat žalobu bez souhlasu úředníka nebo svolení soudu.

V rámci dobrovolného vyrovnání nemůže věřitel vázaný dohodou podniknout právní kroky k vymáhání dluhu (neboť je vázán přijatou dohodou). Po schválení by mohl věřitel takové opatření přijmout v případě neplacení.

8 Jaké účinky má insolvenční řízení na pokračování soudních řízení, které probíhají v okamžiku zahájení insolvenčního řízení?

Dlužník nemůže zahájit soudní řízení nebo pokračovat v řízení, které je správce ochoten vést. Správce by měl být o řízení informován, aby měl možnost do řízení vstoupit nebo podat obhajobu. Soudní řízení však může pokračovat bez ohledu na postavení správce.

V řízení ovlivňujícím postavení, jako je rozvod manželství, může dlužník pokračovat bez ohledu na zahájení insolvenčního řízení. Žaloba o náhradu škody za emoční újmu se týká dané strany, takže správce není oprávněn zahájit řízení, ačkoli správce může podat žalobu kvůli majetkové ztrátě nebo může vstoupit do řízení, v němž je uplatňována emoční újma, nebo dlužník musí případně vyúčtovat správci výtežek z řízení.

Ve Skotsku existuje ustanovení, které dlužníkovi umožňuje, aby sdělil svůj úmysl podat návrh na vyhlášení insolvence nebo uzavření svěřenské smlouvy tím, že požádá o moratorium. Charakteristickým rysem moratoria je to, že dlužníkovi poskytuje ochranu před postihem v délce 6 týdnů. V tomto období může proto pokračovat soudní řízení, které probíhalo před zahájením insolvenčního řízení, není však přípustný postih na základě případného vyneseného rozsudku.

Řízení o likvidaci a nucené zprávě znamená moratorium. V řízeních, která probíhají ke dni zahájení insolvenčního řízení, nelze pokračovat bez souhlasu úředníka nebo svolení soudu.

Věřitel v probíhajícím řízení po schválení dobrovolného vyrovnání nemůže v tomto řízení pokračovat, jelikož je vázán podmínkami dobrovolného vyrovnání (bez ohledu na to, zda pro jeho schválení hlasoval, či nikoli).

9 Jaké jsou hlavní rysy účasti věřitelů na insolvenčním řízení?

Věřitelé se mohou insolvenčního řízení účastnit několika způsoby, včetně schůzí věřitelů. Do 60 dnů od rozhodnutí o insolvenci musí správce rozhodnout o tom, zda bude svolána statutární schůze věřitelů, či nikoli. Jestliže se schůze koná, mohou přítomní věřitelé hlasovat o nahrazení správce. Rozhodne-li správce o tom, že se schůze nesvolá, mohou o její svolání požádat věřitelé a správce je povinen schůzi svolat, pokud o to požádá nejméně čtvrtina věřitelů podle hodnoty pohledávek (na základě celkového dluhu). Ostatní schůze mohou věřitelé svolat kdykoli. Schůze se musí konat, pokud ji požaduje desetina věřitelů podle počtu nebo třetina věřitelů podle hodnoty pohledávek (na základě celkového dluhu). Schůze věřitelů může vydat správcí pokyny, správce a ostatní věřitelé však mají právo podat opravný prostředek u soudu Sheriff Court. Na kterékoli schůzi věřitelů lze zvolit komisaře. Komisaři mohou být zvoleni za účelem vydávání obecných pokynů a dohledu na správu majetkové podstaty, včetně kontroly účtů správce. Komisaři jsou věřitelé nebo jejich pověřeni zástupci. Nejsou-li komisaři zvoleni, vykonává tuto funkci úpadekový účetní.

Správci jsou povinni předložit účty na konci prvního roku a poté pravidelně až do skončení insolvenčního řízení. Účty musí kontrolovat úpadekový účetní nebo zvolení komisaři. Věřitelům budou zaslány kopie rozhodnutí o určení nákladů a odměny správce. Věřitelé mohou požádat o ověření účtů a mohou se proti rozhodnutí odvolat.

Co se týká běžné svěřenské smlouvy, smlouva není pro věřitele závazná, ledaže schválili její podmínky, pak se stává chráněnou.

V rámci insolvenčního řízení týkajícího se společností se věřitelé účastní insolvenčního řízení prostřednictvím schůzí věřitelů a jiných rozhodovacích procesů. Mohou rovněž zřídit výbor a zvolit jeho členy. Úředníci musí věřitele pravidelně (v závislosti na řízení co 6 nebo 12 měsíců) informovat o pokroku v dané věci.

10 Jakým způsobem může insolvenční správce používat majetek v majetkové podstatě nebo s ním nakládat?

V případě osobní insolvence spravuje správce majetkovou podstatu jménem věřitelů a má pravomoc určit a vymáhat majetek dlužníka, který je svěřen správci. V § 109 zákona z roku 2016 se totiž stanoví, že správce převezme po svém jmenování za účelem získání majetku dlužníka (s výhradou ustanovení § 113 zákona o rodinném bydlení dlužníka) do vlastnictví celý majetek dlužníka, pokud je svěřen správci, a veškeré dokumenty, které jsou v držení nebo pod kontrolou dlužníka a které se týkají jeho majetku nebo jeho obchodních či finančních záležitostí. Správce rovněž musí vyhotovit a vést inventurní soupis a ocenění majetku a následně zaslat kopii každého takového inventurního soupisu a ocenění úpadekovému účetnímu. Správce má také právo na přístup ke všem dokumentům týkajícím se majetku nebo obchodních či finančních záležitostí dlužníka, které byly dlužníkem nebo jeho jménem zaslány třetí osobě a které se nacházejí v rukou této třetí osoby, a na pořizování kopií všech takových dokumentů. Jestliže nějaká osoba brání tomu, aby správce uplatnil právo na přístup k dokumentům nebo se pokusil o přístup k dokumentům, může soudce hrabství na návrh správce nařídit, aby dotyčná osoba přestala správci v tomto bránit. Správce může rovněž požadovat předložení jakéhokoli dokladu o vlastnictví nebo jiného dokumentu dlužníka bez ohledu na to, že v souvislosti s dokladem o vlastnictví nebo dokumentem je uplatňováno zástavní právo, aniž by tím bylo dotčeno přednostní postavení držitele zástavního práva. Poté, co byl majetek získán, musí jej správce spravovat a realizovat. Ve smyslu § 109 zákona z roku 2016 správce co nejdříve po svém jmenování konzultuje s úpadekovým účetním, co se týká výkonu jeho funkcí, a s výhradou určitých výjimek plní obecné nebo specifické pokyny, které mu případně udělí věřitelé; komisaři, soudce hrabství nebo úpadekový účetní, pokud jde o výkon těchto funkcí správce.

Správce může provést kterýkoli z těchto úkonů:

vykonávat jakoukoli činnost dlužníka nebo ji ukončit,

zahájit soudní řízení týkající se majetkové podstaty dlužníka, hájit se nebo pokračovat v takovémto řízení,

zřídit zástavu s ohledem na jakoukoli část majetkové podstaty,

je-li součástí majetkové podstaty jakékoli právo, opce či jiný nárok, provádět platby nebo přijímat závazky s cílem získat ve prospěch věřitelů majetek, který je předmětem práva, opce nebo nároku,

vypůjčit si peníze, je-li to nezbytné pro zajištění majetku dlužníka, a

uzavřít nebo zachovat pojistné smlouvy vztahující se k podnikání nebo majetku dlužníka.

Prodej majetku dlužníka správcem se může uskutečnit prostřednictvím veřejného prodeje, nebo soukromé dohody.

Na prodej jakékoli části nemovitého majetku dlužníka, s ohledem na niž má věřitel nebo věřitelé zajištění, se vztahují tato pravidla, mají-li práva zajištěného věřitele nebo věřitelů přednost před právy správce:

správce může tuto část prodat pouze se souhlasem všech takových věřitelů, pokud nezískají dostatečně vysokou cenu za každé takové zajištění, je zabráněno tomu, aby věřitel podnikl kroky k uplatnění svého zajištění vztahujícího se na danou část majetku poté, co správce věřiteli sdělil, že má v úmyslu ji prodat, a aby správce zahájil postup prodeje této části poté, co věřitel správci sdělil, že má v úmyslu zahájit postup za účelem jejího prodeje, pokud správce nebo věřitel poskytl sdělení (jak je uvedeno výše), postup prodeje však zbytečně zdržoval, pak může věřitel, který obdržel sdělení, v případě, že to soudce hrabství povolil, uplatnit své zajištění, nebo naopak správce může dotyčnou část prodat.

Úkol správce spočívající v prodeji majetku dlužníka zahrnuje prodej pohledávek dlužných majetkové podstatě, a to s uplatněním práv vůči majetkové podstatě, nebo bez uplatnění takovýchto práv.

Správce může prodat zboží podléhající rychlé zkáze bez dodržení vydaných pokynů, jestliže se správce domnívá, že by splnění těchto pokynů mělo nepříznivý vliv na prodej.

Podle § 109 zákona z roku 2016 je nepřipustné, aby správce, jeho spolupracovník nebo některý z komisařů koupil majetek dlužníka.

Správce se musí řídit požadavky § 109 odst. 7 zákona z roku 2016 a může učinit cokoliv, co je povoleno v § 109, pouze tehdy, pokud to podle jeho názoru přinese finanční prospěch majetku dlužníka nebo to je v zájmu věřitelů.

11 Jaké pohledávky mají být přihlášeny za majetkovou podstatou dlužníka a jak se nakládá s pohledávkami, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení?

Pohledávkami věřitelů v insolvenčním řízení ve Skotsku jsou dluhy, které byly obecně splatné ke dni vzniku platební neschopnosti. V případě návrhu podaného dlužníkem je dnem vzniku platební neschopnosti den vydání rozhodnutí. Bylo-li insolvenční řízení zahájeno na návrh věřitele, je dnem vzniku platební neschopnosti den vydání prvního příkazu k předvolání dlužníka.

Z majetkové podstaty se hradí rovněž výdaje a odměna správce, náklady věřitele, který podal návrh na vyhlášení platební neschopnosti dlužníka, nebo se k návrhu připojil, a úroky z pohledávek ode dne vzniku platební neschopnosti do zaplacení dluhu (za předpokladu, že jsou získány dostatečné finanční prostředky).

Pohledávky, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení, nelze uplatnit. Proto věřitel, jehož pohledávka vznikla po zabavení majetku, má vůči dlužníkovi pohledávku, která by mohla vést k zahájení dalšího insolvenčního řízení. Vůči jednomu dlužníkovi může být vedeno více než jedno insolvenční řízení.

V případě platební neschopnosti společností mohou být veškeré dluhy a závazky, které společnosti vznikly před zahájením insolvenčního řízení, přihlášeny v rámci tohoto řízení. Uplatnit lze i pohledávky splatné v budoucnu, tyto jsou však diskontovány na současné hodnoty. Závazky vyplývající z určitých trestných

činů (jako je obchodování s drogami) nejsou v rámci nucené správy či likvidace prokazatelné. Závazky vzniklé po zahájení řízení jsou považovány za „náklady“. Ty podléhají vlastnímu pořadí plateb, všechny však musí být uhrazeny před tím, než mohou být peněžní prostředky rozděleny věřitelům.

12 Jaká pravidla platí pro přihlašování, přezkum a uznávání pohledávek?

Podmínky pro přihlašování pohledávek v případě osobní insolvence jsou stanoveny v § 122 zákona z roku 2016. Za účelem získání rozhodnutí o nároku věřitele na dividendu vyplacenou z majetku dlužníka (pokud jsou k dispozici finanční prostředky) musí věřitel předložit žádost správci nejpozději v „rozhodný den“. Rozhodným dnem je den po uplynutí 120 dnů ode dne, kdy věřitel obdržel oznámení o tom, zda má správce v úmyslu svolat statutární schůzi, nebo v případě nevyrozumění věřitele, den po uplynutí 120 dnů ode dne, kdy správce vyzve věřitele k přihlášení pohledávek.

Pokud věřitel předloží správci žádost pozdě (po uplynutí rozhodného dne), může správce pro každé účetní období vydat rozhodnutí o nároku věřitele (jsou-li k dispozici finanční prostředky) na dividendu vyplacenou z majetku dlužníka, je-li žádost podána nejpozději 8 týdnů před koncem účetního období, a pokud nastaly výjimečné okolnosti, které zabránily podání žádosti před rozhodným dnem.

Správce může za účelem potvrzení platnosti nebo výše pohledávky předložené věřitelem požadovat, aby věřitel poskytl další důkazy. Správce může případně požadovat předložení takovýchto důkazů od jakékoli jiné osoby, o níž se domnívá, že může poskytnout relevantní důkazy. Odmítne-li věřitel nebo jiná osoba tak učinit nebo zdržuje-li předložení těchto důkazů, může správce podat u soudu Sheriff Court návrh na vydání rozhodnutí, kterým se věřiteli nebo jiné osobě nařizuje dostavit se k soukromému výslechu u soudce hrabství.

Pohledávky věřitele se předkládají v předepsané formě, jak je stanoveno ve skotských předpisech o konkurzu z roku 2016 (Bankruptcy (Scotland) Regulations 2016).

V případě platební neschopnosti společností mohou věřitelé předložit pohledávku (důkaz o dluhu) v kterékoli fázi řízení. Pohledávka musí být přihlášena, aby mohl věřitel hlasovat na schůzi (nebo v rámci jiného rozhodovacího postupu) nebo obdržet peněžní prostředky při rozdělení. V rámci nucené správy nebo likvidace, kdy je zamýšleno rozdělení, se úředník obrátí písemně na všechny věřitele, kteří musí dosud své nároky prokázat, sdělit jim, že dojde k rozdělení, a vyzve je, aby přihlásili své pohledávky, a stanoví konečný termín pro jejich přihlášení, aby mohly být zahrnuty do rozdělení. Úředník se může zabývat pohledávkami předloženými po tomto datu, není však povinen tak učinit. V případě likvidace na základě soudního rozhodnutí existuje standardní formulář, který je nutno předložit za účelem prokázání dluhů. Žádný jiný postup nemá standardní formu, právní rámec pro jiné postupy však stanoví, co musí být zahrnuto do důkazu pro účely rozdělení. Pokud věřitel nepřihlásí pohledávku včas, nemůže to rozdělení narušit.

13 Jaká pravidla platí pro rozdělování výtěžku? Jaké je pořadí pohledávek a práv věřitelů?

V případě osobní insolvence je přednostní pořadí při rozdělování následující:

výdaje a odměna dočasného správce v souvislosti se správou majetkové podstaty dlužníka,

výdaje a odměna správce v souvislosti se správou majetkové podstaty dlužníka,

je-li dlužníkem zemřelý dlužník, náklady na pohřeb, které odůvodněně vznikly, a výdaje, jež odůvodněně vznikly při správě pozůstalosti zesnulé osoby,

náklady, které odůvodněně vznikly věřiteli, který je navrhovatelem, nebo který se připojil k návrhu dlužníka na vyhlášení jeho platební neschopnosti,

běžné přednostní pohledávky (s vyloučením příslušných úroků vzniklých do dne vzniku platební neschopnosti),

vedlejší přednostní pohledávky (s vyloučením příslušných úroků vzniklých do dne vzniku platební neschopnosti),

běžné pohledávky,

zákonné úroky z běžných přednostních pohledávek, vedlejších přednostních pohledávek a běžných pohledávek ode dne vzniku platební neschopnosti do dne uhrazení dluhu a

případné odložené pohledávky.

Případný přebytek po úhradě všech dluhů v plné výši se vrátí dlužníkovi nebo jeho nástupcům.

Některé pohledávky vyplývající z pracovního poměru jsou považovány za přednostní a jsou splatné po uhrazení nákladů řízení, avšak před uspokojením pohledávek věřitelů s pohyblivým zástavním právem a nezajištěných věřitelů.

14 Jaké jsou podmínky pro skončení insolvenčního řízení a jeho účinky (zejména vyrovnáním)?

Insolvenční řízení je obecně považováno za ukončené, jakmile je dokončena správa a správce vyplatil věřitelům veškeré dividendy, uzavřel všechny účty a byl odvolán z funkce správce. Z judikatury ve Skotsku však vyplývá, že insolvence pokračuje bez ohledu na oddlužení dlužníka a odvolání správce. Je tomu tak proto, že řízení může být obnoveno podáním návrhu soudu, nebo nyní za určitých okolností úpadkovému účetnímu.

Ukončení insolvenčního řízení má za následek, že podle § 145 zákona z roku 2016 je dlužník ve Spojeném království zbaven všech dluhů a závazků, za něž odpovídal ke dni vzniku platební neschopnosti. Věřitelé tudíž již nemohou usilovat o vymáhání těchto pohledávek. Existují však výjimky, kdy dlužník není zproštěn povinnosti zaplatit pokutu uloženou v řízení u smírčího soudu (nebo u okresního soudu závazku podle rozhodnutí o odškodnění ve smyslu § 249 skotského zákona o trestním řízení z roku 1995 (Criminal Procedure (Scotland) Act 1995) („zákon z roku 1995“), závazku spočívajícího v propadnutí peněžní částky uložené u soudu podle § 24 odst. 6 zákona z roku 1995; závazku vzniklého z důvodu podvodu nebo porušení důvěry, povinnosti platit výživné nebo jakoukoli částku mající povahu výživného podle právního předpisu nebo zákonné normy nebo pravidelný příspěvek splatný při rozvodu manželství na základě soudního rozhodnutí nebo jiné povinnosti, než je výživné nebo pravidelný příspěvek, která může být zahrnuta v pohledávce věřitele, nebo vyživovací povinnosti k dítěti ve smyslu zákona o podpoře dítěte z roku 1991 (Child Support Act 1991) (dále jen „zákon z roku 1991“), která nebyla splněna za jakékoli období přede dnem zabavení majetku osobou, která měla výživné uhradit, nebo zaměstnavatelem, který příslušnou částku odečetl nebo měl odečíst podle § 31 odst. 5 zákona z roku 1991.

Na konci doby platnosti svěřenské smlouvy je dlužník zbaven všech dluhů podle svěřenské smlouvy, pakliže se správce domnívá, že splnil své povinnosti vyplývající ze svěřenské smlouvy.

Ustanovení o vyrovnání s věřiteli bylo ve Skotsku zrušeno s ohledem na návrhy na vyhlášení insolvence podané po dni 1. dubna 2015 na základě § 18 skotského zákona o konkurzu a dluhovém poradenství z roku 2014 (Bankruptcy and Debt Advice (Scotland) Act 2014).

Pro ukončení/uzavření všech insolvenčních řízení týkajících se společností existují podrobná procesní pravidla, to jak v případě likvidace, tak reorganizace.

U plánů reorganizace není schválení soudem nutné, poškozená strana se však může obrátit na soud, pokud se domnívá, že došlo ke zbytečnému poškození jejích zájmů.

Věřitelé schválí návrhy předložené dlužníkem (v případě dobrovolného vyrovnání – schválení > 75 % podle hodnoty) nebo insolvenčním správcem (nucená správa, prostá většina, nebo souhlas všech zajištěných věřitelů a většiny přednostních věřitelů v případech, kdy se nepovažuje za pravděpodobné navrácení peněžních prostředků nezajištěným věřitelům).

V rámci dobrovolného vyrovnání jsou po jeho schválení dohodou vázáni všichni nezajištění věřitelé v okamžiku podání návrhů.

15 Jaká práva mají věřitelé po skončení insolvenčního řízení?

Po ukončení insolvenčního řízení se mohou věřitelé odvolat proti propuštění správce a mají rovněž právo podat návrh na obnovu řízení.

Jak je uvedeno výše, ačkoli ukončení insolvenčního řízení a odvolání správce obecně znamená, že dlužník je ve Spojeném království zbaven všech dluhů a závazků, za něž odpovídal ke dni vzniku platební neschopnosti, existují výjimky. Bez ohledu na ukončení insolvenčního řízení proto mohou mít věřitelé právo vymáhat některé tyto vyloučené pohledávky.

Věřitelé mohou po ukončení řízení požadovat rovněž finanční prostředky, které jim byly rozděleny (nebyly jim však převedeny).

16 Kdo ponese náklady vzniklé v insolvenčním řízení?

Náklady vzniklé v rámci insolvenčního řízení by měly být uhrazeny z peněžních prostředků v majetkové podstatě. Pokud však nejsou k dispozici dostatečné finanční prostředky na pokrytí nákladů řízení a správcem je úpadekový účetní, budou tyto náklady uhrazeny z veřejných prostředků. Je-li správcem insolvenční správce, a nikoli úpadekový účetní, může správce požadovat od věřitele, který podal návrh, aby uhradil případný schodek v případě, nejsou-li k dispozici dostatečné finanční prostředky na uhrazení nákladů řízení. Před vrácením finančních prostředků věřitelům musí být z výtěžku z prodeje uhrazeny veškeré náklady.

17 Jaká pravidla platí pro neplatnost, odporovatelnost nebo neúčinnost právních jednání poškozujících společný zájem věřitelů?

Podle zvykového práva a v souladu s § 98 odst. 11 a § 99 odst. 8 zákona z roku 2016 lze napadnout bezúplatné zcizení, nespravedlivé upřednostnění a jiné podvodné transakce.

Bezúplatné zcizení ze strany dlužníka může napadnout kterýkoli věřitel s pohledávkou vzniklou ke dni vzniku platební neschopnosti nebo před tímto dnem nebo před uzavřením svěřenské smlouvy či úmrtím dlužníka. Zcizení může napadnout rovněž správce, správce jednající na základě svěřenské smlouvy nebo případně soudní správce (judicial factor).

Napadení bezúplatného zcizení se uplatní v případě, kdy zcizením byl převeden majetek dlužníka nebo došlo ke splnění či vzdání se nároku nebo práva dlužníka a nastala některá z těchto skutečností:

na majetek dlužníka byl prohlášen konkurz (nikoli po úmrtí fyzické osoby) nebo

dlužník uzavřel svěřenskou smlouvu, která se stala chráněnou svěřenskou smlouvou, nebo

dlužník zemřel a do 12 měsíců od úmrtí byl na jeho majetek prohlášen konkurz nebo

dlužník zemřel a v průběhu zmíněných 12 měsíců byl v souladu s § 11A skotského zákona o soudních správcích z roku 1889 (Judicial Factors (Scotland) Act 1889) jmenován soudní správce za účelem správy pozůstalosti a ke dni úmrtí byl majetek naprosto zadlužený, a

k zcizení došlo v rozhodný den.

Dnem, kdy došlo k zcizení, je den, kdy zcizení nabylo plné účinku, a „rozhodným dnem“ se rozumí v případě, že ke zcizení došlo ve prospěch:

osoby, která je společníkem dlužníka, den nejdříve 5 let přede dnem vzniku platební neschopnosti, uzavření svěřenské smlouvy nebo případně úmrtí dlužníka, nebo

jakékoli jiné osoby, den nejdříve 2 roky před uvedeným datem.

V případě podání opravného prostředku vydá soud rozhodnutí o snížení nebo o vrácení majetku do majetkové podstaty dlužníka nebo případně o jiném nápravném opatření, soud však takového rozhodnutí nevydává, pokud osoba usilující o potvrzení zcizení prokáže:

že ihned po zcizení nebo kdykoli poté byl majetek dlužníka větší než jeho pasiva nebo

že ke zcizení došlo za náležitou úplatu nebo

že zcizení představovalo

narozeninový, vánoční nebo jiný běžný dar nebo

dar pro charitativní účely poskytnutý osobě, jež není společníkem dlužníka,

přičemž jeho poskytnutí dlužníkem bylo s přihlédnutím ke všem okolnostem přiměřené, aniž by tím bylo dotčeno jakékoli právo nabyté v dobré víře, a za hodnotu získanou od nabyvatele nebo prostřednictvím nabyvatele v rámci zcizení.

Proti nespravedlivému upřednostnění dlužníkem lze podat zákonný opravný prostředek. Opravný prostředek může podat věřitel s pohledávkou vzniklou ke dni vzniku platební neschopnosti nebo před tímto dnem nebo před uzavřením svěřenské smlouvy či úmrtím dlužníka. Opravný prostředek může podat rovněž správce, správce jednající na základě svěřenské smlouvy nebo případně soudní správce. Transakce musí vést k upřednostnění určitého věřitele na úkor společného zájmu věřitelů, přičemž k upřednostnění došlo nejdříve: 6 měsíců před vznikem platební neschopnosti, uzavřením svěřenské smlouvy, která se stala chráněnou, ze strany dlužníka nebo úmrtím dlužníka, pokud do 12 měsíců od úmrtí dlužníka byl na majetek prohlášen konkurz nebo byl ustanoven soudní správce. Transakci však nelze napadnout, jestliže se uskutečnila v rámci běžného obchodního styku nebo podnikání, jednalo se o splacení dluhu v hotovosti, přičemž v době uhrazení byl tento dluh splatný (pokud to nepředstavovalo podvodnou transakci s cílem poškodit společný zájem věřitelů), o transakci, v jejímž rámci strany splnily své vzájemné závazky (bez ohledu na to, zda ke splnění příslušných závazků stran došlo ve stejnou dobu, nebo v jiné době), ledaže to představovalo podvodnou transakci, nebo v případě, že dlužník udělil pověření, kterým se osoba, jež obdržela příkaz k obstavení, zmocňuje k vyplacení obstavených finančních prostředků nebo jejich části osobě, která o obstavení požádala, pokud bylo vydáno rozhodnutí o zaplacení nebo byl vydán příkaz k postihu a rozhodnutí nebo příkazu předcházelo předběžné obstavení nebo následovalo obstavení v rámci výkonu rozhodnutí. V případě podání opravného prostředku vydá soud, je-li přesvědčen o splnění podmínek, rozhodnutí o snížení nebo vrácení majetku do majetkové podstaty dlužníka, případně o jiném nápravném opatření, pokud tím nejsou dotčena práva nabytá v dobré víře, a za hodnotu získanou od věřitele nebo prostřednictvím věřitele, který byl upřednostněn.

Pokud v případě platební neschopnosti společnosti upřednostnila společnost v rámci formálního insolvenčního řízení určitého věřitele nebo uskutečnila transakci s podhodnocenou cenou, může úředník žalovat dotyčného příjemce. Na návrh úředníka v rámci likvidace nebo nucené správy může soud jakýkoli druh transakce zrušit a nařídit, aby příjemce obnovil stav, jaký by existoval v případě, že by k transakci nedošlo.

Žádosti o zrušení přednostních plateb se musí týkat transakcí, k nimž došlo během 6 měsíců před ustanovením nucené správy nebo zahájením likvidace, nebo dvou let v případě přednostní platby pro společníka.

Žádosti o zrušení transakcí s podhodnocenou cenou se musí týkat transakcí provedených v průběhu dvou let před touto událostí.

Úředník v rámci nucené správy, likvidace nebo dobrovolného vyrovnání může soudy podat návrh na vydání rozhodnutí o zrušení transakce, která poškodila věřitele. Takovou žádost může podat také oběť transakce, a to se svolením soudu.

V řízení o nucené správě a likvidaci může úředník podat rovněž žalobu o náhradu škody na kteréhokoli ředitele společnosti, který se s vědomím platební neschopnosti podílel na obchodování, jež způsobilo věřitelům další ztráty, podvodným obchodováním nebo zneužitím úřední moci.

Je-li soudy podán návrh na likvidaci, je jakékoli nakládání s majetkem po podání návrhu neplatné, pokud soud nerozhodne jinak.

Poslední aktualizace: 14/06/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.